

DZWONEK

W tym numerze:

Od redakcji

Nagroda dla „Dobrego Wychowania”

Z życia szkoły

Poznajmy się – wywiady z nowymi nauczycielami

W świecie literatury

Samorząd informuje

Bezpieczny Internet

Kącik filmowy

Nasze pasje

Sport i zdrowie

English Corner

Kącik matematyczny

OD REDAKCJI

Witamy w Nowym Roku. Za nami zimowy odpoczynek w czasie ferii. Wróciliśmy do szkoły z nową energią, nowymi siłami do pracy. Życzymy Wam samych sukcesów w nowym semestrze.

W kolejny numerze szkolnej gazetki znajdziecie stałe rubryki oraz kilka nowych. Jeśli macie ciekawe pomysły na nowe artykuły, czekamy na Was.

Miłej lektury!

NAGRODA DLA „DOBREGO WYCHOWANIA”

Z radością informujemy, że nasza szkoła otrzymała nagrodę „Dla Dobrego Wychowania” w kategorii " dla instytucji za właściwą realizację misji dobrego wychowania".

Nagrodę "Dla Dobrego Wychowania" – statuetkę, z rąk wojewody lubelskiego odebrała nasza Pani dyrektor Marianna Olszańska w czasie corocznego „Spotkania Noworocznego”, organizowanego przez Fundację Szczęśliwe Dzieciństwo dnia 21 stycznia br. W skład Kapituły przyznającej nagrodę wchodził m.in. przedstawiciele Lubelskiego Kuratorium Oświaty, Wydziału Oświaty i Wychowania Miasta Lublin oraz Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego.

Przyznanie nagrody w kategorii "Instytucje realizujące misję Dobrego Wychowania" zostało uzasadnione następująco:

- Systematyczny program wychowawczy oparty na wartościach chrześcijańskich i na nauce Patrona Jana Pawła II: „W wychowaniu chodzi bowiem o to, aby człowiek stawał się coraz bardziej człowiekiem - o to, aby bardziej „był”, a nie tylko więcej „miał” (...).”
- Aktywna współpraca z wieloma podmiotami z terenu miasta Lublin: m.in. z Miejską Biblioteką Publiczną im. Hieronima Łopacińskiego, Placówką Wsparcia Dziennego: "Jutrzenka", Stowarzyszeniem SOS Wioski Dziecięce w Polsce, Parafią Rzymskokatolicką Matki Bożej Różańcowej w Lublinie.
- Udział w wielu akcjach charytatywnych - Świąteczna Paczka dla Hospicjum Małego Księcia, akcje Pomóż Dzieciom Przetrwać Zimę, Góra Grosza, Dzieło Nowego Tysiąclecia.
- Szkoła traktowana jest przez lokalną społeczność jako instytucja z dużym autorytetem i o dużej sile oddziaływania wychowawczego.

Z ŻYCIA SZKOŁY

W styczniu uczniowie klas 4b, 4h i 4k wzięli udział w niezapomnianej lekcji historii. Gościli na zajęciach członków Grupy Rekonstrukcyjnej Historii, którzy w strojach rycerzy spod Grunwaldu, przybliżyli uczniom realia historyczne tamtejszej epoki. Opowiadali o bitwie pod Grunwaldem, o walkach za panowania króla Bolesława Krzywoustego, sposobach walki. Prezentowali uzbrojenie oraz pokazywali techniki i taktyki walk średniowiecznych. Ciekawostką, która wzbudziła najwięcej emocji, był fakt, że ekwipunek rycerza waży 40 kg. Tą niezwykłą lekcję uczniowie mogli przeżyć dzięki p. Iwonie Piotrowicz – nauczycielce historii.

p. Agnieszka Lange

Kolędowanie w Polsce ma wielkowiekową tradycję. Nauczyciele muzyki: p. Katarzyna Roś-Zajęc, p. Urszula Cękała, p. Jacek Grykałowski czuwali, aby w murach naszej szkoły zabrzmiały pięknie wykonane interpretacje dobrze znanych nam kolęd i pastorałek. 23 stycznia uczniowie klas IV-VII zaprezentowali jeden utwór, a cała zebrana na patio społeczność szkolna włączyła się do wspólnego śpiewu.

Wojciech Szmit, kl. 4a

W piątek 26 stycznia odbył się Festiwal Piosenek Świątecznych w Języku Angielskim. *Last Christmas, Little Drummer Boy, Jingle bells* i inne znane utwory zaprezentowali uczniowie naszej szkoły podczas kolejnej edycji festiwalu organizowanego od lat przez nauczycieli języka angielskiego. Uczniowie pokazali, jak pięknie można połączyć naukę języka obcego z rozwijaniem talentów wokalnych i tanecznych, a widownia im entuzjastycznie wtórowała.

Kacper Wypych, kl. 4e

Jubileuszowe obchody stulecia odzyskania przez Polskę niepodległości rozpoczęliśmy w naszej szkole od lektury dziewiętnastowiecznej epepei narodowej A. Mickiewicza. 15 lutego odbył się konkurs głośnego czytania „Pana Tadeusza” dla klas VI-VII, w którym wzięło udział 30 uczniów. Największą popularnością wśród prezentowanych fragmentów cieszyła się nauka Sędziego o grzeczności z I księgi epepei.

Wśród wielu zasad wciąż aktualnego *savoir vivre*’u czytamy:

"Kiedy się człowiek uczy ważyć, jak przystało,

Drugich wiek, urodzenie, cnoty, obyczaje,

Wtenczas i swoją ważność zarazem poznaje".

"Trzeba się długo uczyć, ażeby nie zbłądzić

I każdemu powinna uczciwość wyrzucić".

Nie zabrakło również romantycznych opisów przyrody i staropolskich obyczajów.

Jury w składzie: Agnieszka Maj, Elżbieta Grabarczuk, Sylwia Wiracka wyłoniło 10 laureatów, którzy zaprezentują wybrane fragmenty „Pana Tadeusza” podczas comiesięcznych Szkolnych Serwisów Informacyjnych.

p. Agnieszka Maj

POZNAJMY NOWYCH NAUCZYCIELI :)

W tym numerze „Dzwonka” chcemy Wam przedstawić nauczycieli przyrody: p. Katarzynę Goc i p. Piotra Grzędę.

Zapraszamy do lektury!

Wywiad z p. Katarzyną Goc

- Dzień dobry! Na początku chciałbym zapytać, co się Pani w naszej szkole podoba? Jak ocenia Pani swoją pracę w naszej szkole?
- *Szkoła podoba mi się, jest bardzo duża i ładna. Jest w niej dużo kwiatów. Na początku troszkę się w niej gubiłam, bo ma wiele korytarzy. Praca z uczniami również mi się podoba.*
- Czy zawsze chciała Pani uczyć przyrody?
- *Nie zawsze, ale zawsze interesowałam się przyrodą. Wcześniej pracowałam w organizacji, która pomagała w szkołach dzieciom z Czechenii.*
- Jakie studia musiała Pani ukończyć, żeby uczyć tego przedmiotu?
- *Musiałam skończyć biologię na uniwersytecie i jeszcze dodatkowo studia podyplomowe z przyrody.*
- Czy ma Pani jakieś zainteresowania związane z przyrodą?
- *Bardzo lubię podróżować, zwłaszcza interesują mnie góry. Moje ulubione miejsce to Rumunia, a szczególnie rumuńska część Karpat, a w Polsce są to Bieszczady.*
- Czy lubi Pani pracę z dziećmi?
- *Tak! Bardzo lubię swoją pracę. Daje mi dużo satysfakcji.*
- Co najbardziej lubi Pani robić w wolnym czasie?
- *Moim hobby są podróże. Lubię spędzać czas, obcując z naturą. Uwielbiam długie spacery. Cenię sobie również czas spędzony z książką.*
- Chciałbym Panią zapytać, jaki jest Pani ulubiony dział przyrody?
- *Moje ulubione działy to te, które dotyczą zwierząt. Szczególnie lubię tematy o ptakach, bo to są naprawdę fascynujące zwierzęta. Interesuję się również krajobrazami na świecie.*
- Czy mogłaby Pani udzielić kilku rad, jak uczniowie w naszym wieku mogą przyczyniać się do ochrony przyrody?
- *Musimy dbać o nasze otoczenie: segregować śmieci, nie używać foliowych reklamówek, oszczędzać energię i wodę. Można też wspierać schroniska dla zwierząt.*
- Bardzo za miły i przyjemny wywiad.
- *Dziękuję również.*

Wywiad przeprowadził Bolek Głowczyk, kl. 4a

Wywiad z p. Piotrem Grzędą

- Dzień dobry. Pracuje Pan w naszej szkole już pół roku. Jak się Panu u nas podoba?

- *Bardzo mi się podoba! Spotkałem tu wiele miłych osób. Podoba mi się też postawa uczniów, szczególnie czwartoklasistów. Miło mi, że uczniowie pamiętają o mówieniu „Dzień dobry” i uśmiechają się do mnie. To motywuje mnie do działania.*

- Czy lubi Pan pracę z dziećmi?

- *Lubię pracować z dziećmi. Sam przecież byłem dzieckiem i zdaję sobie sprawę, ile ci mali ludzie muszą pracować na swoje sukcesy w szkole i poza nią.*

- Czy zawsze chciał być Pan nauczycielem? Jak to się stało, że wybrał Pan ten zawód?

- *Na początku chciałem być pilotem, potem zawodnikiem piłki nożnej. Zacząłem jednak uprawiać inny sport, bo tam skąd pochodzę można było coś w nim osiągnąć. Moim ulubionym zawodnikiem był Rick Abalo. Sport był moją największą pasją, ale poza nim uwielbiałem historię i geografę. W gimnazjum podjąłem decyzję, że zostanę nauczycielem wychowania fizycznego.*

- Dlaczego wybrał Pan jednak inaczej?

- *W młodości dzięki uprawianiu sportu zwiedziłem prawie całą Polskę. Wyjeżdżałem za granicę na różne turnieje i wymiany sportowe. Podobał mi się taki sposób spędzania czasu. Chciałem coś więcej wiedzieć o miejscach, które odwiedzałem. Pomocna była w tym geografia i dlatego wybrałem ten kierunek. Pomyślałem, że swoją pasją mogę się dzielić z innymi.*

- Ile lat pracuje Pan jako nauczyciel?

- *Mogę Wam powiedzieć ile miesięcy. Obecnie jest to 18 miesięcy.*

- Co jest najtrudniejsze w pracy w szkole?

- *Myślę, że jest to czas poświęcony po lekcjach. Moim bliskim początkowo sprawiało to kłopot, ale teraz już się przyzwyczaili.*

- Jak spędza Pan czas wolny?

- *Obecnie w wolnym czasie amatorsko uprawiam sport, ale ta pasja powróciła dopiero niedawno. Gdy mam więcej wolnego to czytam książki i oglądam filmy historyczne. Potem staram się odwiedzać miejsca opisane w książce lub filmie.*

- Co uważa Pan za swój największy sukces?

- *Nie patrzyłem na swoje życie pod kątem porażek i sukcesów. Nawet najmniejsza rzecz może być największym sukcesem.*

- Czy ma Pan jakieś rady dla swoich uczniów?

- *Z dzisiejszej perspektywy myślę, że niektóre rzeczy wydają się dzieciom mniej ważne. Z czasem jednak stają się coraz ważniejsze, dlatego warto jest zdobywać wiedzę i umiejętności z pozoru nieistotne, jednak po paru latach ważne.*

- Dziękujemy za rozmowę. Życzymy Panu wielu sukcesów.

- *Dziękuję za mile spędzony czas. Do zobaczenia po dzwonku.*

Wywiad przeprowadzili: Madzia Dzieciuch, Ola Leszczyńska, Karol Gierada, kl. 4g

W ŚWIECIE LITERATURY

Magda spędza sylwestra samotnie. Koniec roku to czas podsumowań i refleksji. Dziewczyna czuje, że sieć kłamstw, którą pracowicie utkała, osacza ją coraz bardziej. Chciałaby coś zmienić, jednak kłamstwo zaczyna stawać się jej naturą. Nowy Rok to szansa na zmianę, czy Magda z niej skorzysta?

Katarzyna Ryrych

Szczęśliwego Nowego Roku

Pościeliłam łóżko i włożyłam piżamę. Pomyślałam o mamie - z pewnością bawiła się doskonale, skoro nawet nie zadzwoniła do mnie. Sięgnęłam po komórkę. Najpierw usłyszałam muzykę, a potem głos mamy: - Czy coś się stało?

- Chciałam życzyć ci... - urwałam. Czego właściwie mogłam życzyć mojej mamie? - Życzę ci, żebyś zawsze była ze mnie zadowolona - wypaliłam.

- Bardzo cię kocham, córeczko.

Mama wydawała się naprawdę wzruszona.

- Jak się bawisz? - zapytała.

- Doskonale - odpowiedziałam i w tej samej chwili kufel zaszczeakał donośnie.

- Wróciłaś już do domu?

- Na chwilę - skłamałam gładko. - Przyszłam zobaczyć, jak się miewa Kufel. [...]

Poleżałam chwilę, a potem wstałam i rozrzuciłam ubrania, żeby wszystko wyglądało tak, jakbym wróciła porządnie zmęczona.

Dziwne. Przed chwilą rozmawiałam z doktorem Marcinem i chociaż nie powiedział mi tego wprost, to mówiąc o zmianach, miał na myśli moje kłamstwa. Te większe i te mniejsze. A w obydwu osiągnęłam prawdziwe mistrzostwo. Zamknęłam oczy, ale nie chciało mi się spać.

Czy są kłamstwa większe i mniejsze? Myślałam o tych wszystkich chwilach, kiedy kłamałam z premedytacją lub odruchowo. Muszę przypomnieć sobie, jak to się zaczęło, postanowiłam w chwili, gdy ogromny psi łeb znalazł się na poduszce.

Kufel też był owocem kłamstwa, ale na szczęście nie mojego. Pewnego dnia poszliśmy z mamą na zakupy i obok stoiska z warzywami stał chłopak z koszykiem pełnym szczeniąt. Przystanęliśmy na chwilę, a chłopak zaczął zachęcać nas do kupna psa.

- Mamy za małe mieszkanie. - Mama użyła argumentu według niej nie do odparcia.

- On jest dorosły - oznajmił chłopak. - Większy nie będzie.

- Zachowuje się jak szczeniak - powiedziała mama, obserwując koszyk.

- Bo jest niedojrzały emocjonalnie - padła sprytna odpowiedź.

W ten sposób kufel został członkiem naszej rodziny i w ciągu następnych kilku miesięcy zamienił się w kudłatego potwora. [...]

- To jest chiński owczarek - odpowiedziałam, kiedy Gośka zapytała, jakiej rasy jest nasz pies.

- Nie ma chińskich owczarków - stwierdziła.

- Są - uparłam się. - To jest bardzo rzadka rasa. W Polsce są tylko trzy takie psy - ciągnęłam. - On wcale nie nazywa się Kufel od kufla, tylko... - Pochyliłam się i napisałam palcem na piasku: „Coofel”.

Tak ma napisane w rodowodzie, ale po chińsku. [...] Potem wszyscy dowiedzieli się, że Kufel to prezent od mojego taty i że przysłał mi go samolotem, bo nie mógł przywieźć sam, będąc w podróży dookoła świata.

[...] Kłamanie nigdy nie sprawiało mi trudności. Doszłam do takiej wprawy, że kłamałam nawet wtedy, gdy nie musiałam. Odkryłam to z przerażeniem.

Ściskając w ręce łąsko Kufla, poczułam, że już sama nie wiem, co w moim życiu jest prawdą, a co nie. U Gośki nadal trwała noworoczna zabawa i nic nie wskazywało na to, by jej goście wybierali się do domu. I tylko ja jedna byłam sama. To znaczy nie byłam sama. Towarzyszyły mi większe i mniejsze kłamstwa, w których osiągnęłam prawdziwe mistrzostwo. Obudziłam się w południe. Za moimi plecami rozległo się zniecierpliwione sapnięcie - to Kufel dopominał się o spacer. Na podwórku na szczęście nie było nikogo. Było chicho, jedynie z parku dobiegało krakanie wron.

Przystanęliśmy pod ulubionym drzewem Kufla, a potem dałam się pociągnąć za rękę w stronę kępy krzewów. Powietrze było rześkie i mroźne, a z gałęzi osypywały się drobne igielki szadzi.

Na niewielkim pagórku po środku parku jakieś dziecko zjeżdżało na sankach. Kto puścił takiego malucha samego na sanki? - pomyślałam i wtedy dostrzegłam chłopaka w zielonej kurtce. Lepił kule i rzucał nimi w pobliskie drzewo.

Kufel ruszył nagle go przodu jak koń wyścigowy. Nie mogłam wypuścić z ręki smyczy, bo okręciłam ją wokół dłoni, zatem parę metrów przeszorowałam na brzuchu.

- Jakaś nowa dyscyplina sportowa? - zapytał chłopak, pomagając mi wstać. - Masz fajnego psa. - chłopak rzucił Kufłowi następną kulę.

- Ma na imię Kufel - powiedziałam.

- Poczekaj. Chłopak pobiegł na górkę, aby podnieść leżącego na śniegu malucha. Poszłam za nim.

- To jest mój brat. - chłopak otrzepał malca ze śniegu, poprawił mu szalik i pchnął sanki.

Dzieciak, piszcząc z radości, pomknął w dół. Kufel pobiegł za sankami w radosnych podskokach.

- Jestem Maciek - przedstawił się chłopak. - A ty jak masz na imię?

- Magda.

- Wszyscy odsypiają sylwestra w Nowy Rok. - Chłopak wyciągnął spod psa moją ośnieżoną rękawiczkę.

- Wygląda na to, że nie wszyscy - zauważyłam.

- Zabrałem Kubę na sanki.

- Tak sam z siebie?

Nie mieściło mi się w głowie, że chłopak w moim wieku z własnej woli zajmuje się młodszym bratem! Większość kolegów z mojej klasy zrobiłoby wszystko, aby nie pokazać się z maluchem w parku... Taki ktoś zaraz otrzymałby etykietkę niani Frani.

- A co w tym dziwnego? - zdziwił się chłopak. - To przecież fajna zabawa. Przy okazji robię sobie trening. Chłopak położył się na śniegu i bez wysiłku wykonał kilkanaście pompek.

- Trenuję judo - wyjaśnił. - To taka sztuka...

- Wiem - przerwałam mu.

- Judo to nie tylko sztuka walki, ale też sposób bycia.

Nagle poczułam się nijako i szaro. No tak, trenując judo, mógł pozwolić sobie na spacer z bratem...

- A ty? - zapytał.

- Co ja? - zabrzmiało to trochę bez sensu.

- Trenujesz coś? Ćwiczysz?

Przed moim oczyma pojawiła się sala pełna luster, tiulowa spódniczka i lśniąca, gładka podłoga. Balet, to brzmiałoby ciekawie.

„Wielu ludzi podejmuje w tym dniu różne postanowienia” - przypominałam sobie słowa doktora Marcina.

Co zrobiłoby wrażenie na Maćku? Przecież z jakiegoś powodu zwrócił na mnie uwagę... Wzięłam głęboki oddech i...

- Nie - odpowiedziałam. - Chyba jestem leniwa.

- Nowy Rok to najlepsza pora, żeby coś zacząć. Umiesz pływać?

Pokręciłam głową. Na twarzy Maćka pojawił się wyraz wielkiego zaskoczenia. Natychmiast pożałowałam, że nie opowiedziałam mu o balecie, ale było już za późno.

- To powinnaś się nauczyć.

Poczułam, że się czerwienię. Podniosłam ze śniegu smycz kufla i spojrzałam na niebo.

- Muszę już iść - powiedziałam.

.....
Jak potoczyła się dalsza znajomość Magdy i Maćka? Czy chłopak pomoże jej w walce ze słabościami? Czytajcie w następnym numerze „Dzwonka”.

SAMORZĄD INFORMUJE

Dnia 23 stycznia odbyła się w naszej szkole dyskoteka karnawałowa. O zabawę przy największych przebojach zatroszczył się p. Jacek Grykałowski. Całą imprezę uświetniła dekoracja sali gimnastycznej, którą przygotował p. Piotr Matuszkiewicz. Biletem wstępu na dyskotekę były słodczyce oraz artykuły papiernicze zbierane dla dzieci z Domów Dziecka oraz Wiosek SOS. Również i tym razem spisaliśmy się wyśmienicie. Zebraliśmy ogromną ilość darów, która trafiła do potrzebującym dzieci, wzbudzając na ich buziach ogromny uśmiech. ☺

Serdeczne podziękowania składam wszystkim nauczycielom, którzy zatroszczyli się o Wasze bezpieczeństwo. Słowa uznania należą się również pani Katarzynie Łogoźnej-Wypych oraz uczniom klasy 7k za pomoc przy zbiórce, pakowaniu i rozwożeniu słodkich darów. Dziękuję! ☺

14 lutego to Światowy Dzień Zakochanych. Z tej okazji w naszej szkole została zorganizowana Poczta Walentynkowa. W dniach 13-14 lutego mieliście możliwość przekazać swoje walentynki, do których dołączaliście produkty zdrowej żywności, tj. rodzynki, migdały, orzechy itp. Wszystkie walentynki trafiły do adresatów, a uzbierane produkty przekazane zostały podopiecznym Domów Dziecka w Lublinie.

Akcja cieszyła się dużym zainteresowaniem. Za roznoszenie walentynek dziękuję uczennicom klasy 5d.

opiekun Samorządu Uczniowskiego
p. Blanka Wrótna

BEZPIECZNY INTERNET

Dzień Bezpiecznego Internetu obchodzony jest od 2007 r. w 40 krajach na świecie w pierwszej połowie lutego. Włączając się w tę akcję, organizowaliśmy w naszej szkole w dniach od 19 do 23 lutego Tydzień Bezpiecznego Internetu pod hasłem „Tworzymy kulturę szacunku w sieci”. W tym czasie uczniowie klas IV - VII wzięli udział w zajęciach, a także przygotowali konkursowe plakaty na temat kultury w sieci. Podczas obchodów Tygodnia Bezpiecznego Internetu chcemy podkreślić, że szacunek jest ważny nie tylko w odniesieniu do świata, innych ludzi, ale także do samego siebie – jest wsparciem w ochronie naszej prywatności, a także w budowaniu reputacji. Internet to narzędzie, które młodzi ludzie intensywnie wykorzystują do komunikacji, a dobre i pozytywne relacje są oparte na poszanowaniu drugiej osoby.

POZNAJ ZASADY BEZPIECZNEGO INTERNETU!

1 ZABEZPIECZ SWÓJ SPRZĘT - KOMPUTER, TELEFON, TABLET

Zainstaluj antywirus, pamiętaj o aktualizacjach, nie klikaj w nieznane linki i nie pobieraj podejrzanych załączników.

2 DBAJ O SWOJĄ PRYWATNOŚĆ

Skonfiguruj ustawienia prywatności. Nikomu nie udostępniaj swoich haseł.

3 SZANUJ SIEBIE

Dbaj o swój pozytywny wizerunek w sieci.

4 SZANUJ INNYCH

Nie wyzywaj, nie obrażaj, nie hejtuj.

5 SZANUJ SWÓJ CZAS

Zachowaj umiar w spędzaniu czasu w sieci.

6 BĄDŹ KRYTYCZNY

Nie wszystkie informacje dostępne w internecie są prawdziwe.

7 POMYŚL, ZANIM WRZUCISZ

To co wrzucisz do sieci zostaje tam na zawsze.

8 KORZYSTAJ Z MOŻLIWOŚCI JAKIE DAJE INTERNET

Zastanów się, jak możesz twórczo wykorzystać jego potencjał.

9 PRZESTRZEGAJ PRAWA

Pamiętaj, że regulacje prawne obowiązują również w internecie.

10 Pamiętaj, że z każdej sytuacji jest wyjście

W sytuacji zagrożenia online poproś o pomoc zaufaną osobę dorosłą. Możesz też zadzwonić pod bezpłatny numer

 116 111

KĄCIK FILMOWY

Cudowny chłopak (2017), reżyseria: Stephen Chbosky

Podczas ferii zimowych wybrałam się do kina na film pt.: „Cudowny chłopak”. Niewiele widziałam na temat treści filmu. Myślałam, że chodzi o chłopca, który np. uratował komuś życie. Myliłam się. Okazało się, że był to film o życiu chłopca, który ze względu na chorobę miał zdeformowaną twarz. Dziesięcioletni bohater miał na imię Auggie. W swoim życiu przeszedł wiele operacji, które poprawiły jego wygląd. Nadal jednak wyglądał inaczej. Auggie żył z rodzicami, siostrą oraz psem (który niestety odszedł). Otoczony był miłością. Jego mama poświęciła cały swój czas na opiekę i naukę syna – chłopiec uczył się w domu. Dopiero w wieku 10 lat poszedł do szkoły. Było to dla niego i dla jego rodziny bardzo trudne doświadczenie. Auggie bał się wzroku ludzi. Najczęściej, gdy wychodził z domu, nakładał kask. Chłopiec bardzo obawiał się swojego pójścia do szkoły, bał się spotkania z rodzicami. Doskonale zdawał sobie sprawę ze swojego wyglądu. Uczył się bardzo dobrze, ale ciągle miał trudności w kontaktach z innymi dziećmi. Koledzy dokuczali mu, było to przykre. Cała rodzina była pochłonięta sprawami Auggiego. Rodzice nie zauważyli problemów, jakie przeżywała siostra chłopca. Nie wiedzieli nawet o tym, że po obozie porzuciła ją najlepsza przyjaciółka. Via też zmieniła szkołę, ale jej osobą nikt się nie interesował. Dziewczynka była bardzo samotna, ale od zawsze wspierała młodszego brata.

Podczas oglądania filmu bardzo przeżywałam sytuację Auggiego, ale nie mogłam zrozumieć, dlaczego chłopiec jest tak bardzo skoncentrowany na sobie. Chyba myślał, że wszystko „kręci się wokół niego”. Denerwowało mnie takie zachowanie. Było to samolubne. Auggie nie wiedział, że jego mama cały czas poświęcała tylko jemu. Przerwała nawet naukę. Via także nie prosiła nikogo o żadną pomoc, ze wszystkim starała się radzić sobie sama. Po pewnym czasie sytuacja zaczęła się zmieniać. Auggie zyskał przyjaciół, stał się bardziej samodzielny i niezależny. Przestał koncentrować się tylko na sobie, nauczył się wybaczać kolegom. Dawał nawet odpisywać na sprawdzianach, brał udział w projektach. Koledzy przestawali zwracać uwagę na jego wygląd, bardziej patrzyli na to, jakim jest dzieckiem. Od tego momentu cała rodzina była szczęśliwsza.

Myślę, że ten film jest bardzo pouczający i wzruszający. Pokazuje, jak nasze zachowania wpływają na innych. Rodzina Auggiego osiągnęła spokój i szczęście w momencie, gdy chłopiec zaczął radzić sobie w życiu. Widać, że i on był z tego bardzo zadowolony. Zaczął zauważać potrzeby innych i cieszyć się ich sukcesami.

W czasie oglądania filmu podobała mi się gra aktorów. Myślę, że dobrze odegrali swoje role. Moją uwagę zwróciła również ciekawa muzyka.

Polecam obejrzenie tego filmu każdemu dziecku oraz dorosłemu. Uważam, że można się z niego wiele nauczyć.

NASZE PASJE

Jestem uczennicą Szkoły Muzycznej I stopnia im. Witolda Lutosławskiego w Lublinie. W szkole tej uczę się już ponad 5 lat, chodzę do klasy 6 i w tym roku skończę I stopień (jeśli zdam egzamin).

W zajęciach uczestniczę przeważnie 4 razy w tygodniu, najczęściej popołudniami, a także w soboty. Dwa razy w roku odbywają się egzaminy gry na instrumencie. Przedmiotem głównym w szkole jest nauka gry na wybranym instrumencie. Odbywa się ona w ramach zajęć indywidualnych. Instrumentem wybranym przeze mnie jest fortepian. Niezależnie od tego odbywają się też inne zajęcia ogólnomuzyczne, tj. kształcenia słuchu, chór, audycje muzyczne. Na zajęciach teoretycznych uczymy się podstaw, które powinien umieć każdy muzyk. Natomiast na zajęciach chóru uczymy się śpiewu w grupie, bądź na głosy.

Kilka razy w roku szkoła organizuje koncerty dla uczniów, rodziców i większego grona publiczności. Występy mają miejsce w szkole, bibliotece i Trybunale Koronnym. Zdarzyło mi się wraz z chórem wziąć udział w występie w Filharmonii Lubelskiej, gdzie śpiewaliśmy znany przebój zespołu Pink Floyd „Another Brick In The Wall”.

Moim największym osiągnięciem był udział w konkursie fortepianowym. Zdobyłam wtedy wyróżnienie.

Bardzo lubię rozwijać talent muzyczny i myślę, że w przyszłości mogę zostać wybitnym muzykiem i tworzyć nową muzykę.

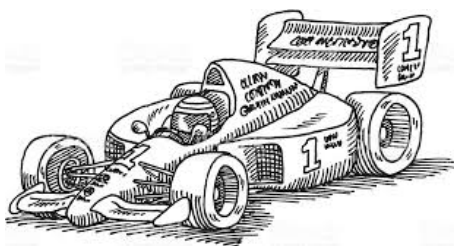
Martyna Poznańska, kl. 7j

Cześć! Jestem Rafael i chodzę do czwartej klasy. Mam wiele zainteresowań. Należę do Archidiecezjalnego Chóru chłopięco-męskiego Pueri Cantores Lublinenses. Uczęszczają tam chórzysci z całej diecezji lubelskiej. Bardzo dobrze się tam bawimy. Jeździmy na różne koncerty krajowe i zagraniczne oraz odnosimy sukcesy w konkursach chóralnych.

Interesuję się również sportem. Chodzę na SKS z piłki nożnej oraz na zajęcia "Lekkoatletyka dla każdego".

Kolejną moją pasją jest motoryzacja. Lubię oglądać Formułę 1 oraz inne wyścigi samochodowe. Nie mogę się doczekać momentu, gdy zdam egzamin na prawo jazdy i będę mógł prowadzić samochód. W chwili obecnej mam kilka zdalnie sterowanych aut i tylko nimi mogę jeździć.

Bardzo mi się podobało, że mogłem powiedzieć coś o swoich zainteresowaniach. Mam nadzieję, że nie było ze mną nudno.

Rafael Pakuła, kl. 4a

SPORT I ZDROWIE

Trzymaj formę!

Etykiety

Opakowanie 250 ml zawiera:

% wskazanego dziennego spożycia dla osoby dorosłej

Jak odróżnić na sklepowej półce produkty zdrowe od tych z dużą zawartością cukru? Jedynym sposobem jest dokładne czytanie etykiet na kupowanych produktach. **Składniki wypisane są w kolejności, poczynając od tych, których jest najwięcej w produkcie.** Jeśli więc na początku widnieje cukier, wiemy, że dodano go dużo.

Szczególną uwagę należy zwrócić na **węglowodany**. Na etykiecie znajdziemy informację, jaka ich ilość mieści się w 100 g danego produktu. 10 g lub więcej oznacza wysoką zawartość cukru, pomiędzy 2 a 10 średnią, zaś 2 g lub mniej to produkt o niskiej zawartości cukru. Jeśli na etykiecie brakuje precyzyjnej informacji na temat cukru, warto spojrzeć na skład produktu. Na co zwracać szczególną uwagę, czytając etykiety?

Wędliny – zawartość mięsa

Sery żółte – prawdziwy ser nie może mieć tłuszczów roślinnych

Masło – tłuszcze – prawdziwe masło ma ich 80-90%

Ryby mrożone – zawartość ryby w rybie ☺

Czekolada – zawartość kakao, nie masła kakaowego

Chleb – liczba składników – im mniej tym lepiej

Jaka to para
umie w zgodzie.
Tańczyć i skakać
tylko na lodzie?

Sporty zimowe

Pamiętajmy, że ruch to zdrowie, nawet w zimie! Nasze miasto oferuje szereg możliwości, jeśli chodzi o aktywny wypoczynek w zimie.

Lodowiska – Icemania MOSIR to **najnowocześniejsze** kryte lodowisko w regionie. Powierzchnia płyty ma wymiary 30 m x 60 m, łącznie to 1,8 tys. m². Obok lodowiska łyżwiarze mogą wypocząć w tzw. Ice Clubie – czyli tzw. strefie ciepłej, gdzie czekają ciepłe i zimne napoje oraz przekąski.

Stok narciarski - Globus to stok narciarski, którego ogromnym atutem jest **położenie w samym centrum** Lublina. Osoby, które nie posiadają własnego sprzętu, zarówno narciarskiego jak i snowboardowego, **mogą skorzystać z wypożyczalni sprzętu** znajdującej się przy stoku. Do dyspozycji są **dwie trasy** narciarskie (do jazdy na nartach i snowboardach) z wyciągami o długości **300 i 100 metrów**.

KŁW

ENGLISH CORNER

1. The Legend of Valentine Rose

There is an interesting story behind the legend of Valentine's Day Rose. It is said that once a beautiful maiden by the name of Rodanthe was pursued by a number of suitors. In their desperate pursuit the suitors broke the doors of Rodanthe's house. This annoyed goddess Diana. She turned Rodanthe into a flower and her suitors into thorns.

2. Fun Zone

What did the boy snake say to the girl snake on Valentine's Day?

- Give me a hug and **hiss** me, honey ...

Where does Valentine's Day come after Easter?

- In the dictionary!!!

3. 1st March Celebrations

Peanut Butter Lovers' Day is celebrated also on March 01, 2018. The day can easily be celebrated by eating some peanut butter or maybe even a lot of peanut butter. It should be celebrated by everyone who loves the food paste made from ground dry roasted peanuts. Peanut Butter is not only a tasty spread, but also a healthy one. It is an excellent source of protein and healthy fats, and can help reducing the risks of heart diseases. One more good reason to enjoy Peanut Butter Lovers' Day. ☺

by KŁW

Flag of Wales

Saint David's Day is celebrated on March 01. Saint David's Day is the feast day of Saint David, the patron saint of **Wales**. The first day of March was chosen in remembrance of the death of Saint David. He died on that day in 589. Have a go and learn some more about St David online!

Wales is part of Great Britain. Do you know the capital cities of all the countries of GB? Can you put them on the map?

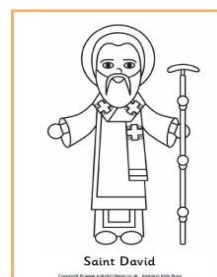
Improve your English:

- maiden* -
- suitor* -
- annoy* -
- hiss* -
- disease* -
- protein* -

klasy 1-3

Wales - Walia

**1st March – St David David's Day
Dzień Świętego Dawida, patrona Walii**

Saint David

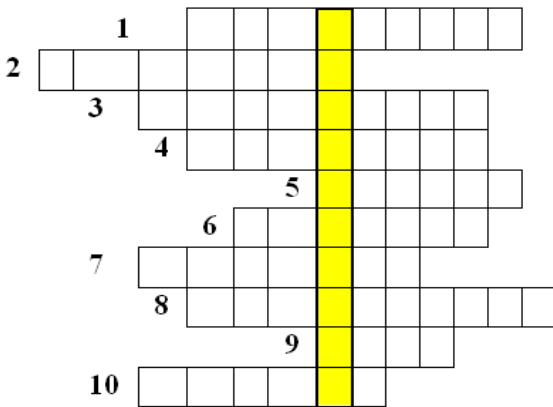

St David – Patron Saint of Wales
Daffodil (żonkil) – symbol of Wales

KĄCIK MATEMATYCZNY

Zagadka 1

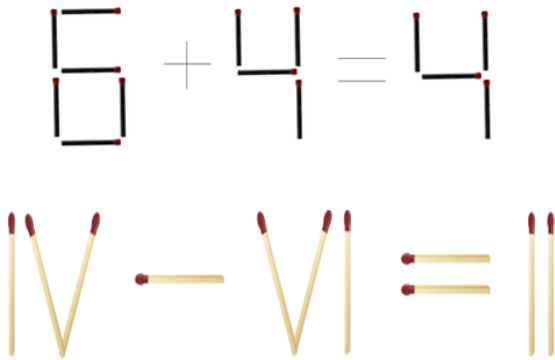
Rozwiąż krzyżówkę:

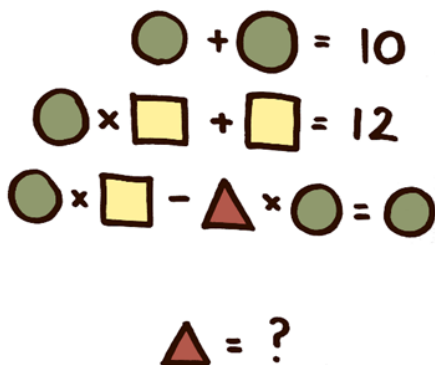
1. Dział matematyki zajmujący się własnościami figur płaskich.
2. 4 kwadransy.
3. Czworokąt, który ma wszystkie kąty proste.
4. Najmniejsza liczba dwucyfrowa.
5. 1 000 000.
6. Prostokąt, który ma boki równej długości.
7. Trzy miesiące to...
8. $15743:1211=?$
9. 5 tuzinów.
10. Wynik dzielenia.

Zagadka 2

Przełóż jedną zapałkę tak, aby równość była prawdziwa:

Zagadka 3

facebook.com/thedudolf

HASŁO:.....

Zagadka 4

Wpisz w białe pola odpowiednie znaki lub liczby.

		56	=	7
+				
	-	7	=	86
=		=		=
485		392	=	

p. Wojciech Niećko

STOPA REDAKCYJNA

Redakcja: Bolesław Głowczyk, Wojciech Szmit, Kacper Wypych, Madzia Dzieciuch, Ola Leszczyńska, Karol Gierada, p. Agnieszka Lange, p. Agnieszka Maj, p. Sylwia Wiracka, p. Blanka Wrótna, p. Katarzyna Łogoźna-Wypych, p. Wojciech Niećko

Opiekunowie: Jolanta Kosak-Zalewska, Agnieszka Nowakowska

Redaktor techniczny: Sylwia Meronk-Pycek